

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3042/2022
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат у ..., против тужене Република Србија, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3728/21 од 10.12.2021. године, у седници већа одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3728/21 од 10.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3728/21 од 10.12.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Први основни суд у Београду је донео пресуду 9П1 924/20 дана 22.04.2021. године, којом је у првом ставу изреке одбио предлог тужене за прекид поступка, у другом ставу изреке усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужену да тужиоцу на име накнаде штете на име разлике у висини између посебне пензије исплаћене тужиоцу и плате коју би тужилац остваривао у периоду од 01.05.2017. године до 30.04.2020. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од одређених датума до исплате, у трећем ставу изреке обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 150.834,00 динара.

Апелациони суд у Београду је донео пресуду Гж1 3728/21 дана 10.12.2021. године, којом је одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 924/20 од 22.04.2021. године, и одбио захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе за уједначавањем судске праксе.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужене.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 10/2023 – др Закон) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно разматрати правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име разлике између зараде на коју је тужилац имао право у периоду од 01.05.2017. године до 30.04.2020. године и посебне пензије коју је тужилац примао у наведеном периоду. О тужбеном захтеву судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда, у којима је одлучивао о захтевима тужилаца који се заснивају у бити на истом чињеничном и правном основу. Због тога нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потребе за уједначавањем судске праксе или за новим тумачењем права. Стога је Врховни суд одлучио као у првом ставу изреке пресуде.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужба је у овој парници поднета 12.05.2020. године, преиначена 09.02.2021. године, вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе. Одлучено је о новчаном потраживању које одговара противвредности 7.362,53 евра.

Са изнетог је, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић